

Vondráček v Interview ČT24: Víc mluvit o míru, dvakrát měřit a jednou řezat, vydaje se nerovnáji bezpečnosti

Datum 25.9.2026
Subjekt Strana svobodných občanů
Autor Mgr. Libor Vondráček
Region Czech Republic
Kategorie Politics

Interview ČT24 s moderátorem Danielem Takáčem mělo být zpovědí k projevu prezidenta Petra Pavla na valném shromáždění OSN, ve skutečnosti se ale proměnilo ve čtvrt hodinový výslech, v němž moderátor opakovaně tlačil hosta k jednoslovným odpovědím. Libor Vondráček, předseda Svobodných a místopředseda sněmovního výboru pro evropské záležitosti, se do této hry nenechal vtáhnout. Na otázky odpovídal klidně, s právníckou přesností a s argumenty, které se v televizních debatách o bezpečnosti objevují jen zřídka.

Hned na úvod bez vytáčení potvrdil, že agresivita jakékoliv velmoci, včetně Ruska, je hrozbou pro bezpečnost, a to zejména pro menší státy, které velmocemi nejsou. Zároveň ale upozornil na věc, kterou si mnozí diváci jistě uvědomují také: v projevech světových lídrů zaznívá slovo válka mnohem častěji než slovo mír. Vondráček připomněl, že všechny války, včetně těch světových, nakonec skončily u jednacího stolu, a proto je potřeba o mír aktivně usilovat, nikoli neustále vyvolávat dojem, že České republice bezprostředně hrozí válka. To podle něj není pravda a strašení veřejnosti nikomu nepomáhá.

Když se ho moderátor zeptal, čím k ukončení války přispěl on sám, odpověděl věcně a bez nafukování vlastní role. Zahraniční politiku podle ústavy vede ministerstvo zahraničí a nejvyšší ústavní představitel, poslanec na to mandát nemá. Jeho příspěvkem je snaha neeskalovat situaci, a to i ve veřejné komunikaci. Připomněl bývalou ministryni obrany Janu Černochovou, která po dopadu rakety na polské území začala na sociálních sítích psát téměř o třetí světové válce, a doporučil učit se spíše od rakouské diplomacie. Bezpečnost podle něj není soutěž o to, kdo se vyjádří první a bombastičtěji. Platí staré pravidlo: dvakrát měřit, jednou řezat.

K roli Číny, kterou prezident Pavel vyzval k pomoci s ukončením války, zaujal Vondráček strážlivý postoj. Přiznal, že konkrétní výsledky čínské snahy nevidí, ale dodal podstatnou věc: konkrétní výsledky nevidíme u nikoho, jediné, kdo o mírových jednáních alespoň otevřeně mluví, jsou Spojené státy. Možnou čínskou strategii viděl v tom, že nedodává zbraně žádné ze stran, a tím konflikt neeskaluje. K prezidentově větě, že čím je země mocnější, tím větší nese odpovědnost, doplnil přesnou právní logiku: odpovědnost nese v první řadě ten, kdo jedná. Za překročení ukrajinských hranic odpovídá Rusko, stejně jako za invazi do Iráku v roce 2003 bez mandátu Rady bezpečnosti odpovídala vláda Spojených států. Jde o konzistentní měřítko, které neuhýbá podle toho, o koho se jedná.

Tuto nestrannost prokázal i u Donalda Trumpa. Přestože přiznal, že s mnoha jeho větami souhlasí, výrok o tom, že někdo může někoho poslat do pekla, označil za špatný slovník, který na půdu OSN nepatří. K reformě OSN pak nabídl jasnou vizi: organizace vznikla po druhé světové válce proto, aby pečovala o mír, a to má zůstat jejím hlavním úkolem. Nemá rozšiřovat pravomoci o pandemické

úmluvy WHO ani prosazovat zelené ideologie. Zároveň ale Vondráček realisticky upozornil, že větším ohrožením pro každodenní život Čechů je dnes centralismus Evropské unie, který má nad naším životem mnohem větší moc než OSN.

U otázky, zda zrušit právo veta stálých členů Rady bezpečnosti, ukázal, že uvažuje o krok dál. Formálně by šlo o škrtnutí pár slov, jak namítal moderátor, jenže prakticky by to mohlo vést k tomu, že Čína a navázané země BRICS z OSN odejdou a velmoci přestanou spolu mluvit úplně. OSN má cenu právě jako místo, kde se politici mohou setkávat, aniž by je někdo a priori z něčeho obviňoval. V této souvislosti připomněl pokrytectví kolem cest do Číny: zatímco Ursula von der Leyenová tam za posledních deset let byla asi pětkrát, česká delegace vyvolala doma poprask.

K NATO se Vondráček vyjádřil zcela jednoznačně. Pro něj je důležité, aby platily články čtyři a pět Severoatlantické smlouvy, a na přímou otázku odpověděl, že je připraven hlasovat pro vyslání českých vojáků na pomoc spojenci, pokud bude zjevné, že probíhá otevřený válečný konflikt. Kdyby někdo zaútočil na nás, také očekáváme, že nám spojenci přijdou na pomoc. Zároveň ale rozlišil skutečnou obranu od zneužívání článku pět a připomněl Afghánistán, kde čeští vojáci přišli o život, a dnešní režim tam rozhodně není lepší než ten předchozí. Jde o poučení z historie, nikoli o zpochybňování aliance.

Profesionalitu prokázal i ve chvíli, kdy mu moderátor předložil výrok slovenského premiéra Roberta Fica, že nechce, aby se Slovensko stalo součástí vojenského konfliktu kvůli nějakému článku pět. Místo aby se nechal vtáhnout do komentování citátu vytrženého z kontextu, Vondráček férově uvedl, že výrok neslyšel a nezná jeho kontext ani tón. Přesto dodal, že on sám by na Ficově místě volil jiná slova. Taková odpověď není vytáčením, ale projevem odpovědnosti politika, který nechce hodnotit cizí slova, dokud si je sám neověří.

Nejostřejší část rozhovoru se týkala hybridní války a důvěry v tajné služby. Vondráček uvedl, že Rusko vede hybridní válku proti NATO, což se dotýká i Česka, a že nejlepší obranou je pravdivá komunikace vlády. Na naléhání, zda bere za fakt vše, co řeknou tajné služby, odpověděl jako právník: nečiní tak automaticky a pro označení něčeho za fakt uplatňuje podobně přísná kritéria jako trestní řízení. Jako příklad uvedl útok na Nord Stream, kde se to, co se zpočátku prezentovalo přesvědčivě jako fakt, po letech vyšetřování ukázalo jinak. Připomněl, že pachatele lze stíhat i v nepřítomnosti, jak se to děje u válečných zločinců, a pokud jsou u Vrbetic jmenováni konkrétní lidé, mělo by to vést k soudnímu řízení, stejně jako tomu bylo po 11. září. Nejde o nedůvěru ke státu, ale o požadavek na právní stát.

<https://svobodni.cz/novinky/vondracek-v-interview-ct24-vic-mluvit-o-miru-dvakrat-merit-a-jednou-reza-t-vydaje-se-nerovnaj-i-bezpecnosti>